

МИЛИЦИЯ ВА ЖАМОАТЧИЛИК

Натижаси юзага чиқди

Одам бир ёмонотлиққа чиқмасын экан. Чиқдими тамом, минг бор ўзгаларга ёрдам берсін, яхшилик қылсын, барып ўша яхшиліктер орасыдан ҳам кир қидиришаверади. Бу ҳаётда яхшини ёмонга чиқариш учун катта ташвишті шарт эмас. Бир оғиз ифлос сүз көнбоя.

Агар шундай ҳолга бутын бошли мұассаса, яшириб нима қылды, милиция түшиб қолса-чи? Умуман, милицияның иши нима ўзи? Агар бир жұмала билан айтадиган бўлса — инсон ҳақ-хуқуқини ҳимоя қилиш. Нега энди шундай олий мақсад йўлида хизмат қилаётган милициядан ҳалқнинг кўнгли қолган? Нега энди рўзномалару ойномалар (ҳаммаси эмас) унга маломат тошини отишга ҳаракат қилишиади? Айниқса, бу борада «Муштум»нинг жонбозлигига «таҳсиллар» айтса бўлади. Ойнома деярли ҳар сонида ё қоринлари осилган, кийимлари шалвияраган милиционер расмини, ё у ҳақида «латифа» («ҳақорат» десак тўғрироқ бўлади) босиб чиқаради. Бир ёқлама фикр юритишининг ҳам меъёри, мезони бордир, ахир. Ёки бунинг остида шахсий адоват борми?

Халқ билан милиция ора-сига нифоқ солишидан не мудда? Аксинча пайдо бўлган совуқчилекни кўтарсан, уларнинг баҳоли қудрат қилаётган ишларни одилона ёритсан, энг асосийси, ёрдам қўлни чўзсан, ютишимиз аён-ку.

Ҳеч кимни шифокору милиционерга рўпара қилмасин. Аммо иссиқ жон дейдилар, танимизга жафо етса, шифокорга чопамиз. Фалокат оёқ остида дейдилар, бирор кори ҳол бўлса, милициядан мадад кутамиз. Чунки биламиз, кези келганды шифокор ҳам, милиционер ҳам бизни муқаррар ўлимдан сақлаб қолади.

Минг марта надоматлар бўлсин, шундай тани сог. кўнгли хотиржам одамлар борки, вақт топган заҳоти тириқ билан этнинг орасини кавлай бошлайдилар.

Келинг, милиция билан ҳам бир ёқадан бош чиқариб ишлаб қўрайлик. Имкони борича бир-бира мизга кўмак берайлик. Зора, сиз билан бизни азоблаётган каззобларнинг уругига ўт тушса.

Мана, бир мисол. Бу воқеа Қашқадарё вилоятининг Китоб шаҳрида бўлиб ўтди. Имодин Османовнинг хона-донину туаба кетишибди. Бундан биринчи бўлиб мактабдан қайтган Медат Османов ого бўлди. Ўсмир ўзини йўқотмай тўппа-тўри маҳалла қўмитасининг раиси Улугбек Йўлдошевнинг ху-зурига чопди. Сўнгра отаси-нинг иш жойига қўнгироқ қилди. Зумда етиб келган хона-дон соҳиби милицияга хабар берди.

Ўзингизга маълум маҳалланинг тинчлиги, хотиржамлиги оқсоқонинг ишлар-монлигига боғлиқ. Мабодо кўнгилсизлик содир бўладиган бўлса, ҳамдар, ҳамни-фас турдиган ҳам оқсоқол.

Бундай хислатлардан ҳоли бўлмаган У. Йўлдошев ҳамма-ҳалласиининг ташвиши билан кўчага чиқди. Ҳар хил гумон-тахминлар қилиб, автобус бекатига етиб келди. Бекатда олдида нималардир жойланган халта, чойшабга ўралган алба-валолар билан киши турар, унинг тоқатсизланётгани шундоқина юз-кўзидан билинарди. У. Йўлдошев унинг қаршисига бориб тўх-тади.

Бирорадар, шошинцира-япсизми дейман? Бетоқатсиз.

— Самарқандга борган-

дим. Тўйга деб у-бу нарса олиб келаётпам.

— Бу дейман Самарқанддан сафархалта топилмабди шекили, нарсаларни чойшабга ўрабисиз? Шундан-шунга қандай қилиб кута-риб келдингиз?

— Ҳа, энди...

— Иўқ, бирорадар, юринг маҳаллақўм идорасига бора-миз.

Йўловчи эътироз билдириди. Дуч келган уловга қўл силкий бошлиди. Гумони тўғрилигига буткул ишон-гани Йўлдошев унинг ёқасидан олди. Йўловчининг ранги бирдан ўзгарди. Кўзлари қаҳрли ёниб, Йўлдошевни силтай бошлиди. Бу воқеа, ногоҳ кўзлари тушган З-дўкон сотувчилари ака-ука Сайд ва Анвар Қўчкоровлар ёрдамга шошилишди. Учовлашиб уни буюмлари билан бирга дўконга олиб киришиб, милицияга сим қоқишиди.

Үғри тушган хонадонга етиб келган опергурӯҳ ходимлари туман ИИБ бўшларининг ўринбосари милиция подполковники Ҳазрат Баҳриев, катта терговчи милиция подполковники Дўстмурод Самадов, ЖҚБ опервакиллари милиция капитани Нормамат Даверов, милиция лейтенанти Худоёр Мансуров, участка вакили милиция капитани Акрам Валиев, милиционер Эркин Комиловлар эса бу пайтда ўғирланган буюмлар ва жиноятычи қолдирган изларни аниқлаётган эдилар. Текширишда 1800 сўм пул, бир дона 10 тийинлик тилла танга, тилла тақиҷоқлар, қимматбаҳо кийим-кечаклар (жами 21 минг сўмдан зиёд бисот) ўғирланган маълум бўлди.

Навбатдаги режа ўғрининг изига тушиш эди, албатта. Аммо опергурӯҳ йўлга чиқишига улгурмади. Туман ИИБдан хабар беришларича, З-дўконда ўғирликда гумон қилинган шахсни ушлаб туришган эмиш...

...И. Османов бисотини дарров таниди.

Анатолий Муртозаев (жиноятычининг исм-шарифи) қўлга тушиши, ҳеч бўлмагандан бунчалар тез ушлаларини умуман ўйламаган бўлса керак. Агар маҳаллақўм раиси, сотувчилар бирорларига ёрдам бермаганларидан ёки расмий қилиб айтадиган бўлса, фуқаролик бурчларини бажармаларида эди, ким билди ўғрининг шахсни аниқлаш, қўлга олиш учун яна қанча вақт кетарди. Мана сизга ўзаро ёрдамнинг қанчалик фойдали эканлиги. Мана сизга ҳамкорликнинг маҳсулли. Тергов пайтида А. Муртозаев (дарвоҷе, у 1960 йилда Шаҳрисабзда туғилган, иккى марта судланишга ҳам улгурган) У. Йўлдошевни «бир ёқли» қўлмоқчи бўлганида сотувчилар халақит берганлигини айтиб ўти. Хайрият одамларимиз қалбидан виждан деган чўт ҳали ўчмаган экан. Ўчмайди ҳам.

Навбатдаги йигилишлардан бирда участка вакили Акрам Валиев маҳалламиз ахлига ҳисобот берди, — дейди Улугбек Йўлдошев. — Йигилишда Ҳазрат ака Баҳриев ҳам иштирок этиб, жиноятичилек қарши курашда жамоатчиликнинг ўрни ниҳоятда катта эканлигини уқтиргандилар. Ва бу борада фаоллик қилишини биздан илтимос қилгандилар. Маҳалла ахлиниң ўша йигилишдан кўнгли тулган эди. Натижаси мана юзага чиқди.

Тошишлар МУЗАФФАРОВ, милиция подполковники. Эркин САТТОРОВ, «Постда»нинг маҳсус мухбири.



Телефондан оғир хабар келди: «Тўда қишлоғига истиқомат қилувчи Наримон Їўжаевни кимдир ўлдириб кетибди». Бундай пайтларда шошиш қанчалик зарур бўлса, довдрамаслик, вазминлик ҳам шунча муҳимлигини яхши билган прокурор Исоқжон Раҳматуллаев ҳовлиқмади. Туман милицияси ва судтибиёт экспертизасидан вакиллар чақириди. Туман марказидан анча олис Тўда қишлоғига етиб боришига қандай боришига қош қорайган, чироқлар ёқилган эди.

Қўча, ҳовли оғир билан тирбанд. Югуриб-елган, ўзича ҳар хил тахминлар қилаётгандар ҳам, бу ҳол қандай рўй берганига бози қотганлар ҳам кўп эди. Жасаднинг бир оёғи сал букилган, иккинчиси узатилганича сандал бурчагига тегиб турарди. Ўнг қулоғининг орқасида кичкина жароҳат бор, холос. Мана шу жароҳатдан қон кетган. Лекин қаршилик кўрсатилганлигини билдириувчи ѡч қандай белги йўқ. Қи-

Маврудахон овқатланди, чой иди. Даструрхонни йи-гиштира туриб:

— Бўлмаса мен болаларга борай. Эрталаб уларни боғчага топшириб, кейин туманга ўтаман. Калитни ўйига қўйиб кетарсиз, — деди эрига.

Эртаси кунбўйи туманда, колхозда бўлиб, хотиржам бир кайфиятда келса, болалар қайтмабди. Ўзиги ёпиқ, аммо қулф эмас, қоронғу. Кириб чироқни ёқса...

Текшириш тугади. Судтибиёт экспертизаси қатъий хуросага келди: эгилганда орқадан ўқ узилган. Шундан ичига қон кетган. Оёқ учидагиси ёнгашганда томган.

Бу хурос масалани бироз ойдинлаштира ҳам, аслида гумонни оширади: агар бир ўқ отилган бўлса, иккинчи гильза қаёдан келди? Баллистик экспертиза ўтказилди. Гильза «Морголен» маркали спорт тўппончасига тааллуқли экани аниқланди. Хўш, кимда «Морголен» бор?

ПРОКУРОР

зиқ! Тўппонча ўлган кишида бўлганми ёки қотилда? Е бошқа ерда ўлдириб, бу ерга ташлаб кетишганми? Ундиай бўлса, йўлда қон томчилари йўқ-ку?

Ўй кўздан кечирилди. Сандал кўрпасининг тагидан битта гильза топилиши масалага сал равшанинни киритди. Демак, уни шу ерда кимдир отган. Палослар, кўрпачалар ағдарилиди. Яна битта гильза топилди. Балки чалғитиши учун ташлаб кетилгандир? Аниқлаш керак. Лекин жароҳат бўлар ҳаммаси фарз. Текшириш, тўғри хуросага келиш, қотилни топиш лозим. Аввали, бундай ҳодисанинг юз бериси хунук иш. Жиноят очилмаса, қотил жазоланмай қолса, бу кечирилмас ҳолидир.

Прокурор ишни марҳумнинг қўшиларидан тегишли маълумотлар олишдан бошлиди. Сўнг ҳовлима ҳовли юрди, ҳар бир тафсилотни эшишидан, ёзиб олишдан эринмади. Ҳеч ким Каримжонни: «Ёмон, бирор киши билан уришган ёхуд ичиб бежо юради», — демади. Қиморнинг ёнга бормаган. Бирга ишлаб ҳаммаси, сирдош дўстлари ҳам ноjоя қадамини сезмаганлар. Хушчак, беозор бўлган. Шундай экан, ким унга душманлик қиласди?

Хотини Тўда қишлоқ Кенгаши раисининг ўринбосари вазифасида ишлайди. 8 декабр куни кундузи Каримжон иккى фарзандини бувисининг олиб борган. Мәҳмонлар билан бирга бўлган. Кеч соат етиларда болаларини қолдириб, ўзи қайтган. Қишлоқ Кенгаши мажлисидан қайтган рафиқаси Маврудахон Маҳмудова наздида уй ҳувиллаган қўринди, эридан шошиб сўради:

— Болалар қани?

— Бувиларини кида-лини.

Мәҳмонлар ҳам бор экан.

УРТА ОСИЕ темир йў-лининг Тошкент шоҳбекати ишлар бўлами ходимлари жиноятычи унсурларни, қаллоб ва фоҳишларни аниқлашда жонбозлик кўрсатмоқдалар.

СУРАТДА: бўлами ходимлари милиция старшинаси Маҳмуд Ҳайдаров хизмат пайтида. X. ШОДИЕВ олган сурат.

Жон уйда ҳеч ким йўқлигини айтиб, уйига бошлиди. Утиришади, ичиши. Суҳбат бора-бора даҳанаки жангга айланади. Ҳақоратдан газабланган ўй эгаси Бултурбойга ташланади. У қочади. Тўппончани қўлига олиб: «Отиб ташлайман», — дейди ўқ узади, тегмайди. Каримжон калиш билан уроқчи бўлиб ёнгашганида отилган иккинчи ўқ уни яралайди. Қотил иккى соатлардан сўнг яна қайтиб киради, ўлганлигига қаноат ҳосил қилгач, чироқни ёниб чиқиб кетади.

Тергов санъатига тан берган жиноятычи пинагини бузмас, прокурордан кўз узмас, шунчаки саргузаштихи қилаётгандек гапиради. Котил ҳам, тўппонча эгаси ҳам Бултурбой Қурбонов бўлиб чиқди. Беш кечоа беш кундуз давом этган тинимизиз изланишлар жумбокни еди.

... Исоқжон мактабдаги тарих дарсларида тажриба-

ли педагог Жамолхон ака Ёқуббоевдан халқ босиб ўтган мураккаб йўллар таҳлилини тинглар экан, ҳақ ва ноҳақлии, адолат ва ёвузлик масалаларни уни кўпроқ қизиқтиради. Ноҳақлика нисбатан турилган нафрат уни ҳуқуқшунослик факультетига олиб келди. Фан синовлари, ўқув практикалари, давлат қонунчиликни ҳам бўлган мунозаралар ортда қолди. Дорилғуннин про-тикаларидан таҳкилотларида хизмат қиласди.

Мана, деярли беш йилдан бўён Учқўргон тумани прокурори сифатида давлат қонунчиликни ҳимоя қиласди. Кишилар тақдири, жамоат мулканинг даҳлизилиги учун курашади. Бу дилкаш, ишчан ва сезигир ходимни туман меҳнаткашлари энг яқин дўст, самимий, ҳақиқӣ инсон, деб эзозлайдилар.

Жиноятычилик билан кураш — ҳамманинг иши. Буни жамоатчиликка таянмай туриб ўтади. Ҳинди қодиров тақдири, жамоат мулканинг даҳлизилиги учун курашади. Бу дилкаш, ишчан ва сезигир ходимни туман меҳнаткашларида бор. Шулар ёрдамида барча жамоаларда, ширкат кирилиш участкаларида давлат мулкни асрараш қандай йўлга қўйилганини текшириб борамиз.

— Учқўргон йирик туманларимиздан, — дейди Наманган вилояти прокурори, адлия катта маслаҳатчиси М. Тойжонов. — Шунга яраша иши ҳам кўп. Буни катта уқув, сидқидил меҳнат билан бажариш керак бўлади. Мана шу сифатлар Исоқжон Раҳматуллаевда бор.

Прокурор — давлат валии. Унинг фикри тиниқ, далиллари асосли, нутки рав

«... 1991 йил 10 июль куни дадам уйга кеч кириб келди. Аямга: «Фермада молният тагини кураб турганинга чақирсан қарамадинг», — деди. Кейин овнатка картошка солинмагалигини айтиб жанжал чиқарди. Аям: «Бу йил картошкага яхши қарай олмадик, говлаб кетди. Дадамларнинг картошкаси эса яхши ҳосил берди», — деди. Бу гапни эшитиб дадамнинг жаҳали чиқиб кетди ва: «У ердагилар доно, бу ердагилар эса... билмайди, Холмалар элликоши ўлиб, мени ким бўлса ҳам туртиб кетаверади энди», — деб заҳархана қилди.

Аям кўзлари ёшланиб, «кетаман»га тушиб қолди. Дадам эса бунга йўл қўймади. Орадан кўп ўтмай ховлидан аямнинг додлаганини эшитдик. Югурриб чиқсан, у ёнаётган экан. Дадам шошилиб ўтни учирди...»

Гувоҳ Дишод ШАРИПОВ кўрсатмаси.

«Бошинг тўйдан чиқмасин» ёки «Ҳаммани ҳам тўйга етказсин» деган гапларни кўп эшитганимиз. Агар дўпини бошдан олиб, чуқурроқ мулоҳаза юритадиган бўлсак, бу ниятнинг замира катта маъно борлигини англаш қийин эмас. Тўй. Бу сўзни эшитганда эндигина тили чиқкан, атакчек қадам ташлаётган болакай муштдай юрагига шоддигини яширомлай қўйкириб юборади. Юз билан юзлашаётган отахону онахонлар ҳам қовжиган лабларини табассумдан тия олмай, ширин энтикишади. Муҳаббат нашъасидан гоҳ мағрур, гоҳ масрур йигитқизларнику қўйверинг. Унга узоқ-яқиндаги дўстёронлар, таниши биллишлар тақлиф этилади. Тўкин дастурхон атрофига йигилган кишиларнинг юрак-юрагидан фақат битта гап қайнаб чиқаверади: «Келин-куёвга баҳт ёр бўлсин, ували-жували бўлиб юришсин!»

1978 йилда Фаргона вилоятидаги Киров туманинг Яккатут қишлоғида ана шундай базм-жамшид қурилганди. Тўғри, бу тўйда камина иштирок этманман, аммо имоним комилли, ўшанда қариялар Тошпўлат ва Мавлудаларга яраттандан баҳт тилаб, юзларига фотиҳа тортишган. Ёшлар эса келин-куёвнинг бир умр висол шаробидан сипқоришлари учун қадаҳ кўтаришган. Шаклан турлича бўлсада, мақсад бир: «Қўша қаришсан!»

Яхши ният, ярим мол. Колаверса, яхши ниятга фаришталар «омин» дейди. Бироқ, минг афсуски, ўшанда фаришталар ундан қилишмаган, қилишган бўлсада, икобатга ўтмаган экан, шекилини. Ўтган 1991 йили бу оила мутлақо таназзулга юз тутди.

Шу ўринда бир нарсани қўшимча қилиб ўтиши мақсадга мувофиқ деб топдим ўзимча. Таҳрирлатимизга ҳар куни кўплаб мактублар келади. Уларнинг аксариятида муҳлисларими рўзномамида кишини даҳшатга соладиган ваҳшийликларга кўпроқ ўтн берадиганимиздан нолишади. Бутан олиш керак, бир томондан тўғри. Аммо буни баҳоли қудрат оқладиган жиҳатлар ҳам йўқ эмас. Биз ҳам эзгулика ташна инсон фарзандлари сифатида гўзалликни, оқ орзуларни қаламга олсан деймиз. Тонгда ийманиб юз очаётган гунчанинг бокириалигини куйласак деймиз. Оппоқ қорнинг покизалигини таърифлассак деймиз. Қисқа қилиб айтганда, ҳамортларимизга тортиқ этилган бекам-кўст баҳтнинг янги-янги қирраларини ифодалашни жуда жуда истаймиз. Аммо юз очмасдан гармседла қовжигар қолаётган бечора гуяча тақдирини кўриб, қувончнинг рангини чизмоқчи бўлган қалам беихтиёр қўлдан тушиб кетар экан. Барбод бўлаётган оиласлар, ҳазон бўлаётган умрлар, етимлар ва туллар кўзидан оқаётган жолалар имкон бермас экан бунга. Қўшнининг уйидан аза эштилаётган чорда ким ҳам баралла кула оларди дейсиз.

Муҳлислардан сир тутмай айта қолай. Камина аслида милиция ходими эмас, атиги бир йилдан берди шу соҳада хизмат қилаётган оддий бир журналистман. Сирасини айтганда,

лик бермасди менга. Аммо охир-оқибатда бир-бирига қарама-қарши фикрлар жангигида барибир ёзиш керак деган мулоҳаза устун келди. Сабабини кейинроқ илгаб оласизлар, деган умиддаман.

Келинг, азизлар, яна Тошпўлат ва Мавлудаларни қовуштирган баҳт кечасига (афсуски, аксичча экан), баҳтсизлик оқшоми деса ўринлироқ бўлар қайтайдик. Шундоққина ёнгинасида тўлин ойдан тўлишиб ўтирган келинчакка ўтигин юширинча сувланиб боқаётган куёвтўрани хаёлан тасаввур этайлик. Агар ўзига қўйиб берса, сеҳрли қалпоқчани кийиб олган бўларди, ҳойнаҳой. Уни ҳеч ким кўрмай қоларди. Шундан фойдаланиб, бу кеч оғушида бўладиган ёрининг тимқора соchlарини тўйинбўтиб силаган бўларди.

Аммо тўйдан кейин кўп ўтмай ана шу ҳиссиятдан асар ҳам қолмади унда. Бир пайтлар Мавлуданнинг соchlарини силашта ошиқсан

қўллар энди уни кўрганда, газабдан мушт бўлиб тугиладиган бўлди. Муҳаббат ўрнини нафрят эгаллади. Нега? Сабаб нима? Нима учун бир пайтлар севги нашъасидан энтикан Тошпўлат бугунга келиб хотинини ўзин ўзи ўлдиришга мажбур этган золимга айланди?

Мана бу сатрларни тергов материаларидан айнан кўчириб олганман.

«1988 йил 27 август куни Тошпўлат Шарипов уйига маъст ҳолатда келган. Тумуш ўртоғи Мавлудага менга гап қайтардиг, деб жанжал чиқарган. Уятили сўзлар билан ҳақоратлаб, урган. Шундан кейин Мавлуда 1989 йил апрель ойига қадар ота-онасиининг уйига истиқомат қилган. Сўнгра Тошпўлатнинг илтимосига биноан қайтиб келган...»

«1990 йил 20 октябрь куни Тошпўлат Шарипов ўртоғи Тоқибой Раҳмоновнига зиёфатда бўлган ва уйига маъст ҳолатда қайтиб келган ва чарм қайши билан урган...»

Мизга яна бир бор таъна тошларини отғим келади. Шу йиллар давомида бизни динимиздан айрдилар, ўзлигимиздан айрдилар, борйўғимиздан жудо қилдилар. Эр ва хотин ҳуқуқини бир деб белгиладилар. Шу билан эрни эр, хотинни хотин эканлигини эслатиб турувчи муқаддас қадриялар илдизига болта уриши.

Фикри ожизимча, юзлаб, минглаб оиласлар барбод бўлаётганига, юзлаб, минглаб болалар тирик етим қолаётганига, аёлларнинг ўзларига ўт қўйишларига биринчи сабаб — шу.

Ўзимча фол очавермасдан тергов материалларига муружаат қилайлик. Қайд этилишича, Тошпўлатнинг иччиликка муқкасидан кетганлиги фожеаенинг бош сабаби. Мавлуда унинг кийимларини дазмолламаслиги, узилган тугмаларини қадаб қўймаслиги, қайнонаси билан чиқишилариги, кўчадан ҳар хил гапларни ташиб келиши ва бошқалар баҳона бўлган. Яна ўртада рашик деб атальмиш ялмоғиз ҳам

Эҳтимол диринафас замонда Тошпўлат шу тариқа иччиликка муқкасидан кетган-дир? Бир нарса дейиш қишини.

Бу билан марҳумани айбамоқчи ёки шунга озигина шаъма қилмоқчи эмасман. Ҳуқуқи эрқакларни билан тенглаштирилган аёлларнинг бальзили (эҳтимол кўплари) бу ҳуқуқни ўз ўрнида қўллашга ожизлий қилганлигини таъкидламоқчиман, холос. Бу фожеау деган хулосани баралла айтмоқчиман, холос. Ҳар нима бўлгандан ҳам эрнаклар ўз ўрнида, аёллар ўз ўрнида туравергандари малькул экан.

— Марҳуманинг опаси Манзура Чўтибоевани гувоҳ сифатида чақиртиридем, дейди прокуратура терговчиси Тошпўлат Болтабоев. У ҳам синглиси беш-олтийилдан бери маъст эри томонидан калтакланиб келганлигини тасдиқлади. Марҳума калтакланган кунинг эртасига бўлганда оласига айтаркан (доимий равишда).

Шу ерда ўйланиб қолсан киши. Чиқкан қиз чийдан ташқари, деган гапни донолар айтишган. Бу нақл турмуш қурдингми, тош келса кемирасан, сув келса симирасан, оиласнинг азоби ҳам, лазати ҳам ўзингники, дегани. Мен бу ҳақда Манзура Чўтибоева билан сұхбат қурган эмасман. Аммо ўйлаб ўйимга етолмайман. У дўпосланган синглисининг дийдиёларини эшитиб, нонкўр кўёвни қарғаш билан чекланганимкин ёки турмуш тажрибаси кўпроқ аёл сифатида навбатдаги жанжалларнинг олдин олиш борасида маслаҳат берганмикин?

Хотин ўлди, эр қамалди, оила барбод бўлди. Бу фожеадан дилим кўйди, сизга айтиб тилем кўйди. Чўкаётган одам хаста ёнишаркан. Навбатдаги ранж-аламларим ҳам шунга монанд аслида.

Бир оила беш-олтийилдан бери ит ётиш, мириз турмушлари сув юзасидаги пўқакдай омонат қалқиб турган бўлсада, атрофдагилар нега сезизмади? Қўни-қўшилар, маҳалла қўмитасидаги сўзи кескир оқсоқоллар, хотин-қизлар Кенгаши фаоллари бундан бехабар қолишиганим? Беш-олтийилдан бир унга узилиб ерга тушмас.

Агар терговда аниқланган шу важлар ҳақиқатдан тўғри бўлса, аёл киши сифатида шунни ўзимизга қиёс қилиб кўрайли. Ҳар биримиз ҳам бундай бефарқликка бир-икки чидашмизим мумкиндири, кейин бошланади (ишқилиб бундан ўзи асрасини).

Агар келин қайнонаси билан чиқишимаса, айб кимда бўлади? Шахсан мен келинда деб биламан. Ё раб, бу қандай бўлдикни, келинлар ўз жуфтни ҳалолини түғиб вояга етказган, уйлантириб, бир болам иккита бўлди, деб қувонганди оназор билан келишолмаса-я!

Аёл кишининг эр рухаситисиз бирор жойга бориши қаттиқ юнглишишдир. Рашик деган ялмоғиз эса шу янглишишининг ҳосиласи. Ожизаларнинг эркак рухаситисиз остона ҳатлаб ташқарига чиқиши Куръони каримда қаттийи ман этилади. Эҳтимол шу сабаб эътиқод, имон маёқ бўлган даврларда ажralишилар кам содир этилгандир. Бу ёғи энди баҳс-талад масала.

Халқимизда эркак киши уйидан тополмаган нарсасини кўчадан қидиради, деган гап бор. Танангизга бир ўйлаб кўринг. Ўйдан топилмаган нарсани кўчадан тошиш осонми? Йўқ, албатта.

Алп ЭРДОН, Фарғона вилояти.



«1991 йил 19 апрель куни Мавлуда Қорабўйин қишлоғида яшовчи синфодиши Абдулпатто Фойибназаровнига ўғил тўйига борган. Тошпўлат маъст бўлаётганини учун уни тўй бўлаётганини жойдан қафириб олган. Рухасиз бу ерга келганини учун то уйнагача сўқиб, урни ва тепиб борган. Уйнда ҳам жисмонан азоб бериб, қадр-қимматини таҳқираган...»

«1991 йил 18 июнь куни кечиқурун Тошпўлат Шарипов Мавлуда билан жанжал қафириб, уятили сўзлар билан ҳақоратлаган. Бир шапалоқ урган...»

«1991 йил 20 июня утар кечаси Тошпўлат Шарипов яна спиртни ичимлик ичиб келган ва хотинини калтаклаган...»

«1991 йил 20 июня утар кечаси Тошпўлат Шарипов яна спиртни ичимлик ичиб келган ва хотинини калтаклаган...»

Уларнинг баҳт қиёс маган турмушларидан хабардор бўлган кишилар, хусусан Мавлуданинг ота-онаси бу сатрларни ўқиб, пешоналари тиришиши, ярани тиришдан нима манфаат бор, дейишлари турган гап. Мен эса бу ҳатти-ҳаракатим учун улардан яна бир бор узр сўрайман. Шундан кейин қайтадан таъкидламоқчиман. Мақсадим ярани тиришни оғизириб, ўзимизга ҳеч қанақа қўрқинчли ёки зарарли томони йўқ, масалани, тўғрироғи, бошқаларга майда-чўйда кўринган важларни эркак киши сифатида муҳокамасига ташлаш.

Мусулмон оламида бу дунёни тарқ этганлар ортидан гапириш таъкидлана-ди. Ҳатто улар тириклигида билиб-бilmay қилган ишларни таҳлил этиб, тўғри-нотўғрига чиқариш ҳам гуноҳи азим ҳисобланади. Мен ҳам гуноҳдан қўрқаман. Аммо минг бора додки, ҳозир ҳам атрофимизда ҳалокат деб атальмиш жарликка қараб кетаётган Тошпўлату Мавлудалар оз эмас. Зотан бирни кўриб фикри кириб, менинг кўриб зикр қилиб, деган нақл ҳам бекиздиган.

Муаллиф сифатида фикримни айтидиган бўлсам, алмисоқдан қолган гапларни тақрорлагим, ўйтангизга бир йилдан ортиқроқ кечмиши мизга — бемаъно ўтмиши-

